

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 1215/2012⁽¹⁾ („Briuselis Ia“) 1 straipsnio 2 dalies b punktas, siejamas su Reglamento Nr. 1346/2000⁽²⁾ dėl bankroto bylų 3 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad Reglamento Nr. 1215/2012 („Briuselis Ia“) 1 straipsnio 2 dalies b punkto sąvokos „bankrot[as]“, su nemokių bendrovių arba kitų juridinių asmenų likvidavimu susij[ę] proces[ai] ir panaš[ios] bylo[s]“ apima ir procesą, kurio metu ieškinyje nurodytas reikalavimas apibūdinamas tik kaip komercinis reikalavimas, neminint, kad jau yra paskelbtas atsakovės bankrotas, o kaip teisinis reikalavimas pagrindas nurodomos specialios nukrypstančios Nyderlandų bankroto teisės nuostatos (*Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling* (1893 m. rugsėjo 30 d. įstatymas dėl bankroto bylų ir mokėjimų atidėjimo, toliau – NIG) 25 straipsnio 2 dalis), ir kurio metu:

— reikia įvertinti, ar toks reikalavimas laikytinas peržiūrėtiniu reikalavimu (NIG 26 straipsnis, siejamas su 110 straipsniu), ar neperžiūrėtiniu reikalavimu (NIG 25 straipsnio 2 dalis),

— remiantis specialiomis Nyderlandų bankroto teisės taisyklėmis reikia įvertinti, ar abu reikalavimus galima reikšti tuo pat metu ir ar pareiškus vieną jų neužkertamas kelias pareikšti kito, atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno reikalavimo teisinės pasekmės (įskaitant galimybę pasinaudoti po bankroto perimta banko garantija)?

Taip pat:

2. Ar NIG 25 straipsnio 2 dalis yra suderinama su Reglamento Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų 3 straipsnio 1 dalimi tiek, kiek pagal šią teisės nuostatą leidžiama tokį reikalavimą (pagal NIG 25 straipsnio 2 dalį) pareikšti kitos valstybės narės teisme, o ne valstybės narės, kurioje paskelbtas bankrotas, bankroto bylas nagrinėjančiame teisme?

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (nauja redakcija) (OL L 351, 2012, p. 1).

⁽²⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų (OL L 160, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 191).

2022 m. birželio 14 d. Administrativen sad Varna (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „Trade Express-L“ OOD / Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“

(Byla C-395/22)

(2022/C 359/38)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad Varna

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: „Trade Express-L“ OOD

Atsakovė: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2009 m. rugsėjo 14 d. Tarybos direktyvos 2009/119/EB⁽¹⁾, kuria valstybės narės įpareigojamos išlaikyti privalomas žaliąs naftos ir (arba) naftos produktų atsargas, 33 konstatuojamoji dalis, 1, 3 ir 8 straipsniai ir 2 straipsnio i ir j punktai, atsižvelgiant į direktyvos tikslą ir 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1099/2008⁽²⁾ dėl energetikos statistikos 2 straipsnio d punktą bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su 17 straipsniu, įtvirtintą proporcingumo principą, turi būti aiškinami

taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias asmenys, kurie Bendrijos viduje įvežė tepamąją alyvą, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1099/2008 A priedo 3.4.20 punkte (arba buvo tokios tepamosios alyvos importuotojai), gali būti įpareigojami kaupti privalomąsias atsargas?

2. Ar 2009 m. rugsėjo 14 d. Tarybos direktyvos 2009/119/EB, kuria valstybės narės įpareigojamos išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas, 33 konstatuojamoji dalis, 1, 3 ir 8 straipsniai ir 2 straipsnio i ir j punktai, atsižvelgiant į direktyvos tikslą ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su 17 straipsniu, įtvirtintą proporcingumo principą, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias produktų, kurių privalomąsias atsargas reikia kaupti ir išlaikyti, rūšys apribojamos dalimi direktyvos 2 straipsnio i punkte, siejamame su Reglamento (EB) Nr. 1099/2008 A priedo 3.4 dalimi, nurodytų produktų rūšių?
3. Ar 2009 m. rugsėjo 14 d. Tarybos direktyvos 2009/119/EB, kuria valstybės narės įpareigojamos išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas, 33 konstatuojamoji dalis, 1, 3 ir 8 straipsniai ir 2 straipsnio i ir j punktai, atsižvelgiant į direktyvos tikslą ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su 17 straipsniu, įtvirtintą proporcingumo principą, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias asmeniui įvežus Bendrijos viduje ar importavus vieną iš direktyvos 2 straipsnio i punkte, siejamame su Reglamento (EB) Nr. 1099/2008 A priedo 3.4 dalimi, nurodytų produktų rūšių, šis asmuo yra įpareigojamas kaupti ir išlaikyti kitos, skirtingos rūšies produkto privalomąsias atsargas?
4. Ar 2009 m. rugsėjo 14 d. Tarybos direktyvos 2009/119/EB, kuria valstybės narės įpareigojamos išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas, 33 konstatuojamoji dalis, 1, 3 ir 8 straipsniai ir 2 straipsnio i ir j punktai, atsižvelgiant į direktyvos tikslą ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su 17 straipsniu, įtvirtintą proporcingumo principą, turi būti aiškinami taip, kad pagal jas draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias asmuo yra įpareigojamas kaupti ir išlaikyti produkto, kurio jis nenaudoja savo ūkinėje veikloje ir kuris nėra susijęs su šia veikla, atsargas, kai šis įpareigojimas taip pat yra susijęs su didele finansine našta (dėl kurios praktiškai neįmanoma jo įvykdyti), nes asmuo šio produkto neturi ir nėra jo importuotojas ir (arba) laikytojas?
5. Jei į vieną iš klausimų būtų atsakyta neigiamai, ar 2009 m. rugsėjo 14 d. Tarybos direktyvos 2009/119/EB, kuria valstybės narės įpareigojamos išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas, 33 konstatuojamoji dalis, 1, 3 ir 8 straipsniai ir 2 straipsnio i ir j punktai, atsižvelgiant į direktyvos tikslą ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su 17 straipsniu, įtvirtintą proporcingumo principą, turi būti aiškinami taip, kad asmuo, Bendrijos viduje įvežęs ar importavęs tam tikros rūšies produktą, gali būti įpareigojamas kaupti ir išlaikyti tik tos pačios rūšies produkto, kuris buvo įvežimo Bendrijos viduje (importo) objektas, privalomąsias atsargas?

⁽¹⁾ OL L 265, 2009, p. 9.

⁽²⁾ OL L 304, 2008, p. 1.

2022 m. birželio 15 d. *Kammergericht Berlin* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Generalstaatsanwaltschaft Berlin*

(Byla C-396/22)

(2022/C 359/39)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Kammergericht Berlin